

Hubert z Maastrichtu, biskup - Tongernu – Lutychu

narozen: kolem r. 655 v Akvitánii, Francie

zemřel: 30. května 727 v Tervuerenu, Belgie

patron Arden; biskupství Lutych; myslivců a střelců; řezníků, kožešníků, soustružníků, optiků, kovodělníků, slévačů, výrobců matematických přístrojů, matematiků a výrobců rolniček; loveckých psů; proti psímu kousnutí; proti vzteklině li psů; proti hadímu uštknutí; proti strachu před vodou

Hubert je jednou z postav světců, jejichž život a působení jsou skoro úplně překryty legendou. Sotva kdo myslí při vyslovení jeho jména na to, že byl také biskupem a vykonal mnoho pro šíření víry. Ale téměř každý ví, že Hubert je patronem myslivců a lesníků, že jemu ke cti začínají kolem 3. listopadu tradiční Hubertovy hony a v některých krajích že je světec počítán dokonce k pomocníkům v nouzi.

Podle legendy pocházel Hubert z akvitánského šlechtického rodu a spatřil světlo světa kolem poloviny 7. století. Oženil se mladý, avšak svou ženu ztratil už při narození prvního dítěte. Zlomen bolestí nad touto ztrátou se Hubert uchýlil stále častěji do lesů a hledal zapomnění v lovu. Tam prý spatřil jednoho dne jelena, který nesl mezi parohy svítící kříž. Tento zážitek posílil Huberta v úmyslu zasvětit svůj život Bohu. Brzy nato přijal kněžské svěcení a působil pak jako posel víry v Brabantu v Ardenách. V obyvatelstvu brzy nesl jméno „apoštol Arden“.

Kdy byl Hubert vysvěcen na biskupa, tradice neříká. Mohlo to být kolem r. 700. Je známo, že své biskupské sídlo přeložil z Maastrichtu do Lutychu. Tady postavil katedrálu města na místě, kde byl zavražděn jeho učitel Lambert, kterého velmi ctil. S celým nasazením se Hubert věnoval v příštích letech až do své smrti 30. května 727 dalšímu pokřesťanění obyvatelstva v Ardenách. Jeho význam pro křesťanství v této krajině lze sotva docenit.

Hubertovy ostatky byly vyzvednuty 3. listopadu 743; kolem r. 825 se dostaly do Andagia v Ardenách, které se dnes jmenuje Sv. Hubert. Ostatky jsou od Francouzské revoluce nezvěstné, na jejich domnělé části si dělá nárok více měst. Místo Sv. Hubert patřilo dlouho k nejslavnějším poutním místům. Hubert patří k takzvaným Čtyřem svatým maršálům. Pod tímto označením se uctívají kromě něho také Antonín, Kornelius a Quirin. Tito čtyři byli považováni dlouhou dobu za blízké Bohu, a byli proto při přímluvách zvláště nápomocní. Ke spojení čtyř církevních osobností došlo pro pouti do míst uctívání nepříliš od sebe vzdálených, do Korneliova kláštera, Neussu, Sv. Huberta a Kolína.

Úcta a tradice: s Hubertovou památkou jsou spojeny četné lidové zvyky. Tak se v různých krajích v Hubertův den světí chléb, sůl a voda, aby byl člověk po jejich požití chráněn před kousnutím psa. Takzvaný Hubertův chléb si poutníci odnášejí ze Sv. Huberta k ochraně pro svá domácí zvířata. Loveckým psům se vypaloval do čela otisk takzvaného Hubertova klíče, aby se zvířatům odňal strach z vody. Vzteklna se ve Francii a Belgii někdy nazývá „mal de St-Hubert“ (nemoc sv. Huberta). Hubertova úcta doznala od 15. století silného rozmachu potom, co byly zakládány Hubertovy rytířské řády a různá Hubertova bratrstva.

Znázorňování: Hubert je na znázorněních často obtížně rozeznatelný; je to v prvé řadě proto, že i jiní světci byli znázorňováni s jelenem a jeho parohy, jako Eustach, Felix z Valois, Jan Matha nebo Meinolf. Hubert se pozná podle toho, že nese biskupský oděv; je-li znázorněn jako myslivec, má u sebe většinou psy a lesní roh.

Na deskové malbě z doby kolem r. 1510 v muzeu Wallraf-Richartzově v Kolíně je Hubert zobrazen spolu s papežem Korneliem. Oltářní postava od Stephana Lochnera ve Staré pinakotéce v Mnichově ukazuje Huberta s jelenem, knihou a křížem. S velkým jelenem u nohou je vidět biskupa na skleněné malbě v kolínském kostele P. Marie na Kapitolu.

